

Ruis: Met Vanessa de advieswereld in

Introductie

Ruis belicht de randjes van het adviesvak en gaat over dingen die we wel weten, maar soms niet willen weten. De rubriek verscheen eerder in M&C in 2006/2007.

Titel : Ruis: Met Vanessa de advieswereld in

Auteur : Erwin van de Pol

Publicatiedatum : 10-03-2016

Dit artikel/hoofdstuk is afkomstig uit . Het auteursrecht is voorbehouden. De publicatie is bestemd voor eigen gebruik. Het is niet de bedoeling dit op commerciële basis verder te verspreiden. Neem in dat geval contact op met de uitgever, Mediawerf Uitgevers, www.mediawerf.nl. E-mailadres: klazinus@mediawerf.nl.

Ruis

Ruis belicht de randjes van het adviesvak en gaat over dingen die we wel weten, maar soms niet willen weten. De rubriek verscheen eerder in M&C in 2006/2007.

MET VANESSA DE ADVIESWERELD IN

Vergeet een postmoderne inrichting met arty kringloopstoelen in een vervallen fabriekspand, met baardige mannen die de hele dag achter een scherm zitten en pas met elkaar gaan praten als ze laat in de middag een duurzaam ecobiertje drinken. Want vroeger, voor het internettijdperk, had je ook start-ups. Ik heb er zelf bij eentje gewerkt. Advieswerk kwam voor, maar het geld kwam vooral van de schriftelijke opleidingen voor makelaars, accountants, ambulanceverpleegkundigen, softwarebouwers en benzinstationmedewerkers. Ik deed de benzinstationmedewerkers. Het begon met het interviewen van bazen van benzinstations over hun arbeidsmarktpositie. 'Ik wil niemand die naar het buitenland op vakantie gaat, dat doe ik zelf ook niet.' 'Negers komen er bij mij niet in, er wordt al genoeg gestolen.' Die laatste toevoeging klopte, de camera's waren meestal achter de balie gericht, niet ervoor. De oliemaatschappij had een populair zegeltjessysteem dat tot veel fraude leidde bij pompbazen die slecht voor hun mensen zorgden. Toen wij voorstelden het zegeltjessysteem af te schaffen, was dat landelijk nieuws.

En dat was de echte kernactiviteit waar het onze directeur Nico om te doen was, de voorpagina halen van *De Telegraaf*. En dat lukte best vaak. Met Norman Schwarzkopf, met Jan Timmer, met Giscard d'Estaing (niet Valéry, de vroegere Franse president, die kon niet, maar zijn broer Olivier van Insead en dat laatste deed er overigens niet echt toe), met Gorbatsjov, met Henny Huisman. En onze feestjes moesten in de *Privé*, dus daar kwam weer een lading Breukhovens, Vanessa's, Harry Mensen, noem ze maar op. Stralend middelpunt was altijd Nico's vrouw Alie. Normaal was zij onze officemanager die de boodschappen deed met de merkwaardige afwijking dat ze weigerde wc-papier te

kopen, wat regelmatig tot grote moeilijkheden leidde. Nico kon geen genoeg krijgen van zijn feestjes. Tot hij een jaar of tien geleden weer eens in *De Telegraaf* stond op zo'n patjepeeeërsdiner met een man naast zich met een balkje voor zijn ogen. Nico is nu onvindbaar. Ook op internet is geen spoor van hem te vinden, zelfs niet als je hem googelt met Schwarzkopf, Timmer, Giscard d'Estaing, Gorbatsjov of Henny Huisman. Want dat heb ik allemaal niet verzonnen, die zaten echt ooit aan de koffie en de kroketten bij ons op kantoor, overigens een verbouwde garage in de duinen. 'D'r tegenaan, de mens is de maat der dingen, geld verdienen met iets dat mensen beter maakt, opleidingen.'

We hoorden het allemaal aan. De start-up werd een brommer die telkens harder aangetrapt moest worden om te starten. Natuurlijk hield niemand het er lang vol. Ik heb het een jaar uitgehouden in die gekte en overigens veel geleerd. Maar één ding had Nico goed voor elkaar: al die mensen die kwamen en gingen zijn allemaal adviseurs gebleven. Dus niet dat slappe gedoe van 'ik ga een paar jaartjes bij een adviesbureau werken en later als ik groot ben word ik manager'.

Allemaal goed terechtgekomen, adviseurs pur sang. Nico had het beste adviesbureau van Nederland kunnen hebben.

Erwin van de Pol van Rijnconsult is, op een intermezzo in het diplomatenklasje en een loopbaan op internationale treinen als afwasser en ligwagengeduceur na, al zijn hele werkzame leven adviseur. Hij schreef honderden artikelen en vier bekroonde essays en is auteur en blogger van het literaire voetbaltijdschrift *Hard Gras*.

Woord: Erwin van de Pol

